

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Leiodidae (mycelbaggar), **Släkte:** *Agathidium*, **Art:** *Agathidium pallidum* (Gyllenhal, 1827) **Synonymer:**

Kännetecken

En rund, ljus gulbrun skalbagge som blir 2,5 mm lång. Antennerna är kraftigt byggda och de yttersta lederna bildar en tydlig klubba. Om den störs rullar den ihop sig till ett klot.

Utbredning och status

Arten är påträffad från Hälsingland till Lule Lappmark. Därutöver är den känd från Norge, Finland och ryska Karelen.

Ekologi

Larvutvecklingen är förmodligen knuten till slemsvampar växande på svampig ved, främst i tät, fuktig, björkinblandad granskog. Arten påträffas oftast vid sällning av tjock, mycelrik husmossa under gamla, liggande björklågor beväxna med fnösketikor.

Hot

Mängden med döda björkstammar minskar i framtida kulturskogar.

Åtgärder

Bevarande av lokaler med gammal björkskog.

Litteratur

- Lundberg, S. 1960. Bidrag till kännedom om svenska Coleoptera. 3. *Ent. Tidskr.* 81: 108–112.
- Lundberg, S. 1973. En lokal för *Trachypachys zetterstedti* Gyll. vid Messaure i Lule lappmark (Col. Carabidae). *Ent. Tidskr.* 94: 34–36.
- Lundberg, S. 1975. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar. 15 (Coleoptera). *Ent. Tidskr.* 96: 8–13.
- Lundberg, S. 1989. Sällsynta skalbaggar från gammal granskog i Blåkölen-reservatet i Norrbotten. *Ent. Tidskr.* 110: 139–144.
- Palm, T. 1947. För Sverige nya Coleoptera. IX. *Ent. Tidskr.* 68: 37–44.
- Palm, T. 1950. Die Holz- und Rinden-Käfer der nordschwedischen Laubbäume. *Meddelanden från Statens Skogsforskningsinstitut* 40:2.
- Sjöberg, O. 1962. Coleoptera från Hälsingland och Hamra Kapellag. *Ent. Tidskr.* suppl. 2.

Författare

Stig Lundberg 1997. Rev, bengt Ehnström 2000. © ArtDatabanken, SLU 2006.